

общества, като се подкрепятъ, защищаватъ, подпомагатъ си едни на други.

Погледъ отъ високо. Ако се издигнемъ мислено на много голѣма височина, кждето и да погледнемъ отъ тамъ върху земята, ще видимъ безброй много общества отъ бозайници: тревиститѣ равнини на Европа, Азия, Африка и Америка гъмжатъ отъ многобройни колонии полски мишки, лалугери и др. гризачи; въ неизгледнитѣ степи пасятъ стада диви коне, антилопи; по планинитѣ скачатъ стада сърни, диви кози; горешитѣ лесовете на Азия и Африка сж пълни съ многобройнитѣ стада слонове, носорози, маймуни, а на далечния северъ се разхождатъ голѣми стада северни елени, полярни лисици; брѣговетѣ на океана сж населени отъ стада моржове и тюлени, а водата — съ стада отъ китове. Съ една дума: навсѣкжде, кждето погледнемъ, ще видимъ какъ бозайницитѣ се събиратъ въ общества, които броятъ понѣкога до стотини и хиляди глави, за да живѣятъ заедно, да работатъ и да се борятъ се незгодитѣ на живота. И вижте само какъ тѣзи животни умѣятъ да живѣятъ общъ животъ, какъ умѣятъ да се поддържатъ едно друго; какъ умѣятъ да работятъ и да се пазятъ, да защитаватъ слабитѣ и болнитѣ; какъ всички отъ една група живѣятъ съ общи радости и скърби. Когато едно стадо сърни преминава презъ нѣкое мжчно проходимо, скалистомѣсто, всички изпитватъ тревога, докато премине и последното животно отъ стадото. Колко весело и отъ все сърце си играятъ-младитѣ елени и другитѣ животни! А ако видите колко лесно и просто останалитѣ безъ родители малки биватъ осиновявали отъ други възрастни — ще разберете,